

Predmet: Štrpci

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 4/17

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 25.11.2019. godine

Ispitivanje svedoka Dragoljuba Čarkića

Svedok je u celosti ostao pri iskazu koji je dao 27. maja 2015. godine pred Tužilaštvom Bosne i Hercegovine. Naveo je da poznaje sve optužene osim Dragane Đekić. U kritičnom periodu bio je pripadnik VRS – Višegradske brigade, Prve čete iz Prelova, i često je bio angažovan u Zemljoradničkoj zadruzi, kada je trebalo popravljati mehanizaciju ili prevoziti nešto za vojsku traktorom. Nije se sretao sa optuženima sem sa Jovanom Lipovcem, koji je bio pripadnik njegove čete. Ne seća se tačno datuma, ali u februaru 1993. godine pozvao ga je direktor zadruge Slavo Papić i rekao mu da sa traktorom ode do Mušića, kako bi prevezao nešto za vojsku. Kada je došao u Mušiće, zaustavio ga je Krsto Papić, komandant jednog bataljona u Višegradskoj brigadi, kraj jedne izgorele kuće i pokazao mu da ide prema dvorištu. Tada je video ubijene ljude koji su ležali u snegu i mnogo krvi oko njih. Rečeno mu je da njihova tela treba da preveze do obale Drine, koja je bila u blizini. Neki drugi ljudi su mu kačili tela, a on ih je samo prevezio. Ceo prizor ga je veoma potresao, bilo mu je muka, povraćao je, i tog dana je dobio šećer. Primetio je da se tu nalazi i Dušan Božić, koji je u to vreme bio vozač Krste Papića. On je sedeo na mestu vozača u vozilu „Lada Niva“ koje je bilo parkirano sa druge strane puta. Kada se vratio, pitao je direktora zadruge zašto ga je poslao na takav zadatak, a ovaj mu je odgovorio da je morao, jer je i njemu bilo naređeno.

O ovom događaju nije nikome pričao, ali su ga često telefonom pozivale njemu nepoznate osobe i pretile mu da će, ukoliko progovori o bilo čemu u vezi sa prevozom ovih tela, ubiti njega i njegovu decu.

Poznaje Mitrašina Glišića, koji je bio u kuhinji koja se nalazila u OŠ u Prelovu i tamo je obavljao pomoćne poslove. Posle rata Mitrašin je dostao pio i pravio probleme, vrištao je noću i galamio.

Ispitivanje svedoka Milana Ilića

Svedok je u celosti ostao pri iskazu koji je 27. maja 2015. godine dao pred Tužilaštvom Bosne i Hercegovine. U kritičnom periodu bio je pripadnik Prve pešadijske čete Višegradske brigade koja se nalazila na lokaciji Rujište, a neposredni starešina mu je bio Krsto Papić, komandant bataljona. U svedokovoj četi bio je i optuženi Jovan Lipovac, kojeg je viđao na Rujištu. Optužena Dragana Đekić bila je na Rujištu nekoliko dana, ali ju je komandant vratio, obzirom da je bila jedina žena. Vođena je evidencija prisustva boraca u jedinici, i niko nije mogao bez dozvole komande da napusti područje Višegrada, dok su borci mogli bez dozvole da odlaze kući kako bi se okupali. Objasnio je da je tokom rata u Prelovu u OŠ bila komanda bataljona, kao i kuhinja u kojoj su bili kuvari Vaso Vojnović i Stanica Marković, dok je Mitrašin Glišić radio

neke pomoćne poslove. Mitrašin je tada bio star oko 25 godina, bio je nepismen i nesposoban za vojsku, pa je iz tog razloga bio u kuhinji. Škola je imala fiskulturnu salu, a na prvom spratu škole je, u nekadašnjoj kancelariji direktora, bio sistem veze, a tu je boravio i Krsto Papić kada bi dolazio u Prelovo. Iz te prostorije se vidi put kojim se od glavnog puta dolazi do škole. U februaru 1993. godine Krsto Papić je došao u komandu na Rujište i rekao mu da je Milan Lukić doveo neke civile u školu u Prelovu, te da ih je kasnije odveo u pravcu Višegrada, ali mu detalje vezane za dovođenje civila nije navodio. Sutradan je krenuo prema Višegradu i u selu Greben ustopirao ga je Drago Jovanović, koji mu je rekao da je oko kuće Rasima Šehića video leševe. Kada je stigao u Višegrad, otišao je u komandu Brigade i rekao dežurnom oficiru Veselinu Vucelji šta mu je Drago ispričao. Misli da je tada Vucelja komentarisao kako je Milan Lukić povezan sa tim.

Ispitivanje svedoka Gorana Vukovića

Svedok je u celosti ostao pri iskazu koji je dao pred TRZ 13. februara 2015. godine. Naveo je da je u vreme otmice putnika iz voza u Štrpcima bio policajac i da je radio u Užicu, te da je često putovao kući u Priboj. Bio je u vozu u zadnjem vagonu, u bifeu zajedno sa kolegama koji su takođe putovali. Kada se voz zaustavio u Štrpcima, pogledao je kroz prozor i video grupu vojnika koji su stajali kod železničke stanice. U njihov vagon ušla su dva vojnika koja su samo prošla kroz vagon. Iz voza je izvedeno oko 15 do 20 civila. U prvi mah je pomislio da se radi o vojnim obveznicima iz Republike Srpske, ali mu je kasnije, kada su došli u Priboj, kolega Vranić rekao da su to Muslimani. O ovom događaju svedočio je prilikom suđenja Nebojši Ranisavljeviću u Bijelom Polju, koga je prepoznao kao jednog od vojnika koji su prošli kroz vagon u kojem se nalazio. Prepoznao ga je po ožiljku na kapku.

Ispitivanje svedoka Dušana Božića

Svedok je izjavio da poznaje sve optužene osim Dragane Đekić. Nije ostao pri iskazu koji je 27. maja 2015. godine dao pred Tužilaštvom Bosne i Hercegovine, navodeći da se ne seća da je davao ovaj iskaz. U februaru 1993. godine bio je običan vojnik, vozač Krste Papića. Pred veče jednog dana došao je zajedno sa Papićem u Prelovo, u kuću svog tasta koja je od škole udaljena nekih 100 metara. Krsta je otišao do škole, a svedok pretpostavlja da ge je neko pozvao. Ubrzo ga je Krsta „motorolom“ pozvao da dođe kolima do škole, što je svedok i učinio. Video je kamion koji je bio parkiran kod škole, a Krsta mu je rekao da se vraćaju na Rujište. Nije ulazio u školu. Potvrdio je da je svedok Dragoljub Čarkić odvlačio tela, ali da u tome nije učestvovao, već je sve vreme sedeo u kolima. Primetio je nekoliko leševa koji su bili goli do pojasa. Naveo je da je sve iskaze koje je dao pred Tužilaštvom Bosne i Hercegovine dao pod pritiskom. Opisao je kako su prvo u njegovu kuću u Višegradu upali tužioci iz TRZ i Džermin Pašalić, tužilac iz BiH, da su tada došli sa još nekim ljudima, među kojima je bio i Krsto Papić. Sledeći njegov susret bio je u Goraždu, gde on u stvari nije dao nikakvu izjavu, već je Džermin Pašalić diktirao izjavu koju je on samo potpisao. Nakon ovoga tužioci iz TRZ su ga pozvali da dođe na Zlatibor, gde mu je zamenik Vitorović izdiktirao na papir imena ovde optuženih, koja mora da navede prilikom sledećeg svedočenja. Nakon ovog susreta, po dogovoru sa Pašalićem, došao je na Sokolac, odakle su ga odveli u Sarajevo gde je dao iskaz tako što je čitao imena koja su mu data. Objašnjavao je kako je bio pod velikim pritiskom tužilaca, što je naveo i u svom iskazu datim pred Sudom BiH 6. marta 2017. godine.

Glavni pretres nastaviće se 9. i 10. decembra, sa početkom u 09:30 časova.

Zapažanje

Prilikom davanja iskaza, svedok Dušan Božić bio je vidno uplašen, izbegavao je da daje direktne odgovore na pitanja i stalno je ponavljao kako je bio pod velikim pritiskom TZR i tužilaštva BiH i primoran da daje iskaze na način kako su ga isti instruisali. Ostavljao je utisak osobe koja po svaku cenu mora da promeni ranije date iskaze.

Fond za humanitarno pravo